

Petr Hájek: Taj-či: Kterak zabít obry jejich zbraněmi? Slovenská spojka. Proč Babiš v Bruselu vše odkýval? Nejlepší z nejhorších. Sčítání trpaslíků po česku. Poučení z Davida. Zlomená páka vydírání. Recept na revoltu

- CZ24 News | 15. prosince 2020

PETR HÁJEK sledoval šmírácké divadlo v Bruselu i jeho dceřiné politické či korona-inscenace u nás doma a nabízí východisko, které ovšem vyžaduje nepohodlí, odvahu a chytrost

Jak postupuje Advent ke svému tajemnému rozuzlení, mnohé se konečně začíná vyjasňovat. Zástěrka z koronaviru úspěšně blokuje všechna ostatní žhavá témata. Jenže právě ta – na rozdíl od pandemie – způsobí „přeformátování“ obrazu světa a našich životů v míře, kterou si zatím možná ani architekti a režiséři „Velkého restartu“ neumějí v plnosti představit. Natož „obyčejný“ našinec. Pár lidí sice ještě dodržuje několikátýdenní „test odříkáním“, většina však naplno konzumuje.

Mezi jinými pochutinami i válečný rytmus mediálních korona-bubnů, které velí (jak geniálně předpověděl klasik sci-fi Kurt Vonegut v Sirénách z Titanu) „roz-bij-stan, roz-bij-stan!“ Nevybízí tím ovšem k násilné likvidaci onoho podivného politického hnutí, které má pomoci po letech přivést do Strakovky opět bolševika v roli premiéra – tentokrát již otevřeně pirátského. Naopak. Sci-fi se má stát realitou.

Po svržení prezidenta USA stejně otevřeným grandiózním volebním podvodem (jež soudy vůbec meritorně neprojednávají, ale z formálních důvodů rovnou zamítají), je úspěšná metoda dosazení prověřených zastupujících protektorů připravena napřesrok i pro nás. Lídři členských států EU jí v Bruselu (odkud Bartošovi Piráti rodným listem pocházejí) na právě skončeném summitu připravili půdu. Zkypřili ji nezastíraným popřením posledních skomírajících zbytků zdání demokracie a

hromadami fiktivních peněz, které nikdo nebude nikdy splácet. Jaký div, že i náš pan premiér – doma (ústy) velký bojovník za české národní zájmy – tomu šmíráckému divadlu aktivně asistoval. A z výsledku byl, jako všichni, nadšen.

Radost až do rána

Je to osvědčená metoda, která se pro velký úspěch v Bruselu již dlouhá desetiletí reprízuje. Soudruzi se nesejdou ráno, aby své temné čachry prožvatlali přes den s čistými hlavami. To ostatně není možné, protože takové nemají. Slétají se proto pravidelně až navečer, bratrsky povečeří – a pak hupsnou na ten svůj sabat čarodějnic. A rajcují se a rajcují, aby před svítáním (v tomto případě v sedm ráno), nepředstíraně vyčerpaní a předstíraně šťastní oznámili, že se na všem bratrsky shodli, takže ta rezavá kára (už skoro bez kol) může navzdory všemu očekávání frčet dál v podobě expresu do Nikam.

Je to promyšlená strategie. Jednak to pak v televizi vypadá, jako by – zatímco my spali – oni bděli nad naší bezpečností na noční šichtě. Současně to umožňuje, aby postarší „elity“ integrovaného unijního ráje byly dostatečně utahané, takže mnohem spíše kývnou na cokoli. Pod německým předsednictvím zvláště. Dávné zkušenosti z výsledků podezřelých z proti-protektorátní činnosti, jež z nevyspání podepíší třeba i vlastní rozsudek smrti, se nesmějí ztratit. Ani ještě dávnější zkušenosti z rozkládajícího se římského impéria, kde žádná rozhodnutí Senátu učiněná po západu slunce neplatila – neboť patriciové byli nevědecky přesvědčeni, že noc je stvořená jen k temným čachrům. A jak dopadli!

Poučení z Davida

Tenhle pravidelný cirkus na (rozvrzaných) kolečkách má předstírat legálnost všech těch hrůz, které se na nás v posledním roce valí. Podobně jako prezidentské volby v USA předstírají, že pravděpodobný nový prezident byl zvolen. Také proto mu všechna média (a většina politiků) říká „zvolený prezident“, přestože je nad slunce jasné, že zvolen nebyl, ale pod zástěrkou zmanipulovaných voleb podvodně dosazen. Dožívající politické a mediální „elity“ totiž vsadily své vskutku luxusní životy na jedinou kartu: Pokus násilím udržet globalistickou koncepci světovlády.

Udělají pro to cokoli, nebudou se s nikým už mazlit, předstírat demokracii, svobodu slova a další občanské svobody. Zjištění, že „lid se (ve významné většině) probudil“ a k prosazení svých životních zájmů – řekněme mu obecně návrat do normálního světa – začal využívat zbraní, které mu ještě nechali (volby například), vedlo „majitele klíčů“ k jedinému: vzít to silou. A nejde-li to silou, pak ještě větší silou. Jsou jen dvě cesty, jak se tomu postavit. Buď nalézt ještě větší sílu – nebo zvolit taktiku biblického Davida: proti obrům jít s chytrostí, odvahou a vírou.

Slovenská spojka

Názorně to předvádí především (věřící) maďarský premiér Viktor Orbán následovaný (vždy problematickým a nespolehlivým, ač většinově též věřícím) Polskem. Dosavadní relativně pevný blok zemí V4 se tak podařilo podstatně nabourat: V Bratislavě po „barevné revoluci“ sedí na Hradě Sorosova loutka Zuzana Čaputová, vládu uchopil neschopný (nebo spíše všehoschopný) premiér Igor Matovič. Teď se vyžívají především v policejních a justičních čistkách, které mají přivést do represivních orgánů jejich lidi. Zkorumpovanost těchto základních složek státní moci je přímo definičním znakem současných západních demokracií, takže úplně v kterékoli zemi, při radikální výměně vládní garnitury, je možné předvést divadlo, jaké si teď užívá slovenská veřejnost.

Slovensko je tedy prakticky mimo „středoevropskou vzpouru“. U nás je to o něco složitější. A není

zcela nepodstatné, že v čele státu stojí aktuálně rovněž (původem) Slovák. Ta mentalita „koláč mít i jíst“ je totiž podobná. Andrej Babiš (respektive jeho marketingový tým) velmi pečlivě vnímá nálady většinové veřejnosti, která se ale rovněž probouzí. Dala to jasně najevo při prezidentských i všeobecných volbách.

Mylně se soudí, že „touha po novém“ vynesla Babiše k vrcholu moci. Ve skutečnosti dosud mlčící většina hlasitě odmítla Sorose a jeho bruselské prodloužené paže, jimž u nás říkáme pražská kavárna (ve Washingtonu „bažiny“, v Londýně „City“). Andrej Babiš, disponující dostatečnou silou (peněz), toho pouze šikovně využil. A když po čase zdánlivého blahobytu přišel Úder (pokud zase zavrou knihkupectví [je k dostání zde](#)), teprve postupně začal chápat, že korona-divadlo není konkrétně namířeno proti jeho politickému životu, ale může se jím v závěrečném dějství (katastrofě) stát.

Zlomená páka

To, čeho jsme byli nyní v Bruselu svědky, je dokonalým vyjádřením onoho „stavu po direktu“. Babiš se zbaběle nepřipojil k maďarsko-polské vzpouře. Učinil tak (alespoň slovně) pouze prezident Zeman, když při předsummitové návštěvě polského prezidenta Dudy vyzval k „solidaritě“ s Polskem a Maďarskem. Babiš však jednal „slovensky“. Vychytrale, nikoli „davidovsky“ chytře. A to je ten problém.

Doma nešetřil silnými slovy. Ještě na jaře prohlašoval, že bruselské zelené šílenství, na které EU (domněle) vydá většinu nepodložených či vypůjčených peněz, je „holý nesmysl“. Na proběhlém summitu však souhlasil s ještě vyšponovanějším „plánem omezení CO₂“, který mu umožní sáhnout si na dalších pár desítek miliard eur. Už se ani nesnažil dostat do závěrečného textu zmínku o jaderné „čisté energii“, která je pro nás klíčová. Pochopil, že už vůbec o nic nejde. A tak to jediné skutečně závažné nechal na Maďarech a Polácích – a doufá, že se s nimi svezou.

A stejně tak postupoval při jejich vzpouře proti „přidělování“ bruselských peněz podle politického klíče. Tyran praví: kdo nebude dosti „progresivní“ při instalaci šíleného imigrantsko-homo-gender-zeleného světa podle Sorose, nedáme mu peníze. Tím ho uvedeme do konkurenčně bezvýchodné situace – a zlikvidujeme ho. Maďaři si ale statečně vybojovali opak. Takzvaný „merkelovský kompromis“ je jejich absolutním vítězstvím. Odsunutím problému někam za rok 2024 (za další maďarské i polské všeobecné volby) je hlavní páka vydírání zlomena.

Fakticky tím byl ovšem potvrzen způsob, jakým může David vítězit nad obrem. A ne jen pokud jde o Brusel: Je to chytrost, odvaha a využití síly nepřítele (a jeho zbraní) proti němu. Ti, kdo se cvičí ve východních bojových uměních, vědí, o čem je řeč (Tchaj-ti, čínsky , počestně Taj-či nebo Taiči). Číňané to právě skvěle využívají ve své rostoucí světové dominanci – nejen ekonomické: obrátit sílu nepřítele (například technologickou či politickou) proti němu. Tak, aby se vlastně zničil sám.

Andrej Babiš však tuto (ani jinou) moudrost tradice zatím nepochopil. Zběsile se plácá v nadiktované „koronální“ kaši a doufá, že se jeho političtí protivníci (v médiích i v parlamentu) zničí sami, aniž jim k tomu bude muset pomoci obratnými chvaty s hlubokým východně-filosofickým (nikoli ideovým) zázemím. A oni se snaží. Třeba spojení ODS – lidovci – TOP k tomu jednoznačně směřuje. A je jen naším nezaslouženým štěstím, že o něco podobného se (podle Minářovy chvilkařské pubertální „koncepce“) pokusí Piráti se STANaři.

Malí velcí trpaslíci

Na „malé české poměry“ tedy Andrej Babiš nejspíš stačí. Hlupáci ve vedení politických stran a hnutí si opravdu myslí, že se síly trpaslíků sčítají. Hudou jim k tomu do kroku jako obvykle falešné „Sirény z agentur“ pro údajný výzkum veřejného mínění. Miloš Zeman k tomu správně poznamenal, že ze součtu malých trpaslíků může vzniknout pouze „velký trpaslík“. Nedej Bůh, aby něco podobného napadlo strany (teď už jsou vlastně všichni jen „hnutí“), kterým skutečně jde o český národní zájem: v podstatě jen Okamurovo SPD a (snad, pokud konečně pochopí smrtící úskalí zbabělé nejednoznačnosti) také Klausova Trikolóra.

ODS nám už otevřeně sdělila, že se společníky (s nimiž má zásadní programové neshody) se hned po volbách zase rozdělí. Čili otevřený podvod na voliče. Tohle mohl snad vymyslet opravdu jen Fiala a jeho boys (pokud to nevezme do rukou zjevně stále ještě příčetný Jihočech Martin Kuba, je s ODS vymalováno). Naštěstí se z mediální přízně už pomátl také pirátský Ivan Bartoš, který zase sní o tom, že po STANařských zádech vyšplhaje, bude vládnout národu ze Strakovky i se svými dredami. Jen tak houšť!

Recept na revoltu

Andrej Babiš má prostě štěstí. Ale má ho s ním i ona „mlčící většina“, která bude stále dramatičtěji do voleb promlouvat? To rozhodně ne. Premiér je jen zatím nejlepší z nejhorších. Proto se teď poslušně – jak káže Soros světu kaváren, bažin a City – plně soustředí na zničující vakcinaci co největšího počtu vyděšených spoluobčanů. Sám to samozřejmě (s ohledem na vlastní zdraví) nepodstoupí. Nemá totiž tu výhodu opravdových obrů z bažin (Obama, Bush, Clinton, Její výsost britská královna a spol.), aby jim před kamerami píchli do svalů pouze destilovanou vodu z lahvičky s nápisem vakcína – a nikdo to „nepropíchl“. Tak daleko jeho možnosti nesahají.

A my ostatní? Jak kdo. Někdo podlehne, někdo bude vzdorovat. Recept na revoltu „malých a slabých“ přitom máme k dispozici už tisíce let. Nemusíme k tomu ani cvičit . Náš duchovní obzor je nekonečně vyspělejší než ten čínský. Na rozdíl od něj míří až za „horizont událostí“. Překračuje časné věčným, ale pozemského se nevzdává – ba právě naopak, vychází z něj. A nebojí se, protože ví, že všechny zmatky a chaos, který nám kdosi ordinuje, už dávno překročila osvědčená revolta. Je skoro tady. Tajemně přichází. Taková konspirační teorie.

Prostě Advent.